

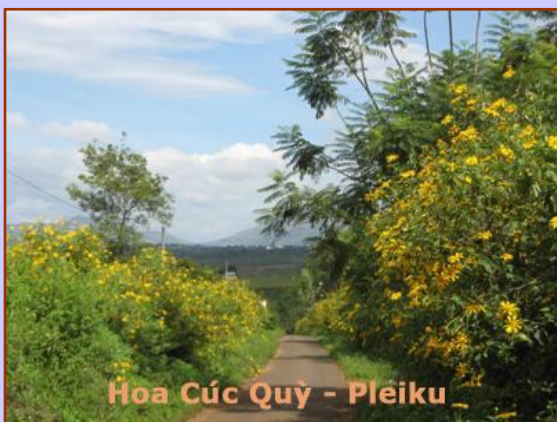
TRỞ VỀ CHỖN CŨ

PK: Nguyễn Minh Triết

T
rời đã bắt đầu se lạnh vào mỗi sớm mai hay chiều hôm. Đang là cuối tháng 12, Đông về. Từng cơn gió hiu hiu làm tâm hồn tôi thanh thản, nhưng nhớ cái thời xa xưa. Cứ mỗi độ cuối Thu, khi những chiếc lá vàng rơi rụng đầy sân, gieo vào lòng người những nỗi buồn man mác. Rồi mùa Đông đến cây Lộc Vừng cho những nụ hoa e ấp, ban tặng hương sắc cho đời.

Mỗi ngày khi đi, về trên đường Lê Lợi, tôi thường ngắm nhìn hoa Hoàng Hậu, cả một không gian tím tím, quyến rũ, bên bờ với mưa gió cao nguyên. Tôi lại nghĩ về em. Vui mừng lẫn ngạc nhiên khi em đã về.

Em về Pleiku một chiều Thu phai nắng
Dáng thon gầy tóc xỏa chấm ngang vai
Thoáng nhìn em cứ ngỡ mới hôm nào
Mà thời gian ba mươi năm có lẽ

Em về với sắc trời dịu mát.
Lòng tôi xốn xang như ngày nào còn đi học. Em về với tiếng nói, tiếng cười rộn rã, làm tôi thêm vui, cảm thấy mình trẻ lại, thêm yêu cuộc sống.

Những ngày có em, tôi thường đưa em về những nơi đầy kỷ niệm mà thời cấp sách đến trường, trốn học đi chơi. Em đã trở về trên con đường đất đỏ, qua con suối mà ngày xưa chúng tôi đặt tên Thung lũng tình yêu. Đường nhỏ nhỏ dẫn đến Suối Đá với muôn sắc màu của hoa cúc quỳ, ngũ sắc, cùng với các loại hoa dại khác, đã tạo nên một vùng sinh thái lãng mạn, nên thơ.

Dã quỳ rực rỡ giản đơn
Vàng tươi quyến rũ bầu trời xanh cao
Em về Phố Núi ngọt ngào
Mùa Đông đã đến dâng trào niềm vui.

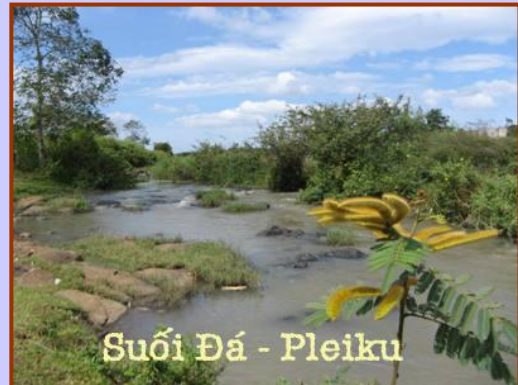

Phía bên kia đồi là phi trường

Cù Hanh, bên dưới dọc theo sườn đồi là vùng cà phê bạt ngàn đã cho những

trái chín mọng, cánh đồng lúa dưới thung lũng vàng tươi đang là mùa thu hoạch. Mùa thơm của lúa chín dịu dàng...Tôi đứng thật lâu bên Suối Đá, nhìn dòng nước chảy trong xanh và đôi lúc thả hồn, nhớ lại kỷ niệm của một thời xuân trẻ.

Chiều chiều anh đến Suối Mơ
Để mong gặp lại em thơ thuở nào
Nhớ hôm gặp trận mưa rào
Cầm tay em ngã xôn xao, bồi hồi
Em về bên ấy xa xôi
Con tim thổn thức đơn côi mảnh tình
Đêm đêm thao thức một mình
Lên đèn, sóng gió chuyện tình dở dang

Em đi rồi, lòng tôi trống vắng. Cả một vùng trời thương nhớ. Từng bước nặng trĩu trở về nhà. Khi tiễn em, trời đất chợt mưa. Em về bên ấy xa xăm, tôi vẫn hiểu khó có dịp gặp lại nhưng vẫn bồi hồi và hy vọng...

Giờ đây mỗi chiều về dù mưa hay nắng, tôi vẫn đi bộ về nơi cũ, hình dung bóng dáng em mỗi khi máy bay cất cánh hay đáp xuống phi trường.

Thương biết mấy những ngày xa xưa ấy
Để lòng anh say đắm buổi chiều nao
Cả bầu trời trống vắng, nắng hanh hao
Se se lạnh Thu qua Đông đang đến
Ai đó có hiểu anh đang mong đợi
Em trở về sưởi ấm những ngày xa.

Nguyễn Minh Triết
Pleiku - 27/12//2012